Dosarul nr. 5r-415/2026
4-25092418-15-5r-01072026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 noiembrie 2026 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
În componența completului de judecată:
Președintele ședinței, judecător: Alexei Rusacov
Grefier: Daniela Brînză
În lipsa:
Agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Cahul Constantin Sula
Avocatului contestatarului Nicolae Bojenco
Contestatarul Victor Pazușchin

a examinat, în ședință de judecată publică, în limba română, contestația depusă de Pazușchin Victor împotriva deciziei agentului constatator al IP Cahul, Sula Constantin asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546456 din 23.06.2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 23 iunie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Sula Constantin, a întocmit în privința lui Pazușchin Victor procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546456, pe faptul că, la 04 octombrie 2024, aflându-se în s. Moscovei, r. Cahul, acesta având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din 2024, a acceptat favoruri sub formă de tranzacții financiare, astfel primind 1 sms prin intermediul aplicației mobile „ПСБ” din partea persoanelor cointeresate și de încredere a grupului criminal „Șor”.

Acțiunile lui Pazușchin Victor au fost încadrate în prevederile art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, „Coruperea electorală pasivă”. Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Pazușchin Victor, în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalent cu 25000,00 (douăzeci și cinci mii, 00) lei.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, contestatarul Pazușchin Victor, în ordinea art. 448 din Codul contravențional, la 25 iunie 2025, a depus contestație la organul emitent, care ulterior, la 30 iunie 2025, a fost remisă instanței de judecată pentru examinare în fond.

Potrivit contestației, se solicită admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 23 iunie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

Contestatarul Pazușchin Victor și avocatul Bojenco Nicolae, nu s-au prezentat și nu a adus la cunoștință instanței motivul neprezentării.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Sula Constantin, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a adus la cunoștință instanței motivul neprezentării..

Ținând cont de faptul că instanța de judecată a întreprins măsurile legale de citare a părților la proces, iar aceștia nu s-au prezentat, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părților absente.

Examinând contestația, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spețа dedusă judecății, instanța de judecată apreciază contestația ca fiind întemeiată şi pasibilă de a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

Fiind învestită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen și analizează legalitatea și temeinicia procesului-verbal de constatare a contravenției, precum și a deciziei de sancționare. În acest context, instanța reține următoarele.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că contestația a fost depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei asupra cauzei contravenționale, iar, în asemenea împrejurări, prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional au fost respectate pe deplin.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal de constatare a contravenției, instanța de judecată, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, constată că dispozițiile legale aplicabile au fost respectate. Procesul-verbal corespunde prevederilor art. 443 din Codul contravențional, iar instanța nu a identificat elemente sau împrejurări care să afecteze legalitatea acestuia și să justifice declararea nulității.

La fel, pe parcursul examinării cauzei, instanța nu a constatat circumstanțe care înlătură răspunderea contravențională dintre cele prevăzute de art. 19-31 din Codul contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit şi perfectat în lipsa contravenientului Pazușchin Victor însă în prezența martorului-asistent.

Sub aspectul *temeiniciei* procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, în varianta în vigoare la data săvârșirii faptei, constituie contravenție și se sancționează cu *amendă de la 500 la 750 de unități convenționale pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se*

cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Din analiza normei citate rezultă că latura obiectivă a acestei contravenții poate fi realizată în mod alternativ prin următoarele modalități normative: a) pretinderea; b) acceptarea; c) primirea.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546456 din 23 iunie 2025, s-a reținut în sarcina Pazușchin Victor comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin săvârșirea faptei prejudiciabile exprimată prin acțiune și exteriorizată prin faptul că aceasta ar fi „a acceptat favoruri financiare și a primit 1 sms” ***(f.d. 47).***

Acceptarea presupune, așadar, exteriorizarea unei atitudini pozitive față de oferta de acordare a avantajului, care poate rezulta atât dintr-o manifestare expresă, cât și, după caz, din conduita concretă a persoanei, dacă aceasta denotă în mod neîndoielnic însușirea ofertei și acordul de a beneficia de avantajul respectiv. Simpla expediere a unui mesaj, existența unei comunicări, recepționarea unei notificări sau simpla cunoaștere a unei eventuale oferte nu echivalează, prin ea însăși, cu acceptarea acesteia.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

În ceea ce privește constatarea existenței faptei contravenționale imputate în speță, instanța de judecată reține că nu există probe care să dovedească comiterea contravenției de către făptuitor. Respectiv, lipsesc elementele de fapt care să confirme că, în cursul anului 2024, Pazușchin Victor a acceptat favoruri financiare, iar mesajele SMS parvenite de la abonatul căruia i-a fost atribuit identificatorul „PSB” ar constitui notificări transmise prin intermediul aplicației „ПСБ” din Federația Rusă, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și al referendumului republican constituțional din 2024.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea desfășurată de agentul constatator de colectare și administrare a probelor privind existența contravenției, de luare a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau al procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, instanței de judecată sau altui organ spre soluționare.*

Potrivit art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau*

inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Examinând minuțios documentele anexate în copie de către agentul constatator la materialele prezentei cauze contravenționale, instanța de judecată constată că acestea confirmă doar dispunerea, autorizarea și efectuarea măsurilor speciale de investigație în cadrul urmăririi penale din cauza penală nr. 2023970322, pornită în baza art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal, precum și autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516.

Cu referire la rolul probatoriu, instanța apreciază că, în cazul efectuării măsurilor speciale de investigație, urmează a fi valorificate rezultatele acestora, respectiv procesul-verbal de consemnare a rezultatelor, care trebuie să corespundă prevederilor art. 260–261 din Codul de procedură penală, precum și purtătorii de informații pe care sunt stocate aceste rezultate. Totuși, anexele la procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigație, fie în formă textuală, fie pe suporturi de stocare a informației, lipsesc din dosarul cauzei contravenționale.

În pofida faptului că aceste acte – ordonanțele procurorilor și încheierile judecătorilor de instrucție – sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu constituie mijloace de probă în sensul dispozițiilor art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, precum și al art. 93 alin. (2) din Codul de procedură penală, care reglementează în mod expres regimul mijloacelor de probă admisibile.

Astfel, deși aceste acte pot contribui la clarificarea contextului procedural, ele nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate probe în cadrul procesului contravențional.

Acestea reprezintă acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, însă nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu oferă elemente factuale suficiente pentru stabilirea vinovăției contravenientului.

Concluzia respectivă rezultă și din prevederile art. 94 alin. (4) din Codul de procedură penală, care stipulează că plângerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plângere și a fost adoptată o hotărâre.

În speță, scrisorile, ordonanțele și încheierile nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în prezenta cauză, ci doar o dovadă că au fost dispuse și autorizate unele acțiuni procesuale, precum și că au fost expediate anumite acte.

Cu referire la proba reprezentată de lista mesajelor parvenite pe numărul de telefon al contravenientului, instanța relevă următoarele.

Lista respectivă a fost primită de la operatorul de telefonie mobilă, și nu de la o instituție financiară sau bancară, și reprezintă o listă a mesajelor expediate de pe numărul de telefon +74992712173, care aparține BC „Promsvyazibank", cu identificatorul „PSB", către numărul de telefon al contravenientului.

Această listă nu reprezintă tranzacții financiare, ci mesaje scurte de tip SMS („Short Message Service"), care implică exclusiv transmiterea de text. De asemenea, lista nu reflectă conținutul mesajelor, ceea ce ar fi putut confirma, fie și indirect, efectuarea unor transferuri de mijloace bănești.

Or, este cunoscut faptul că majoritatea aplicațiilor bancare, inclusiv cele ale băncilor comerciale, oferă clienților, prin mesaje, pe lângă informațiile privind circulația surselor financiare din cont, și alte tipuri de informații – precum data expirării cardului, existența facturilor neachitate, scadența obligațiilor pecuniare, promoții etc.

Astfel, era necesară examinarea și prezentarea fie a conținutului mesajelor, fie ridicarea și verificarea telefonului mobil al contravenientului, despre care se pretinde că ar fi avut instalată aplicația „PSB" sau că aceasta ar fi acceptat anumite tranzacții bănești din partea instituției bancare din Federația Rusă.

Iar potrivit practicii judiciare, **„primirea de mesaje nu constituie în sine o faptă prejudiciabilă"** (a se vedea *Decizia Curții de Apel Sud, sediul Cahul, din 24 octombrie 2025, cauza nr. 4-25059729-05-4r-30072025*). Acest raționament conduce la concluzia că, pe lângă dovedirea faptului primirii mesajelor, urma să fie demonstrat și faptul că acestea conțineau informații despre efectuarea transferurilor bănești.

De altfel, în cauza Demirhan și alții împotriva Turciei din 22 iulie 2025, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că abordarea categorică a instanțelor turce privind utilizarea aplicației criptate de mesagerie „ByLock" – în special că oricine a folosit aplicația putea, în principiu, să fie condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenență la o organizație teroristă armată – a încălcat dreptul reclamanților la protecție efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării și pedepsei, precum și dreptul la un proces echitabil.

O situație similară se reliefează și în speță, în condițiile în care probele denotă doar expedierea de către abonatul căruia i-a fost atribuit identificatorul „PSB" către numărul contravenientului a unor mesaje, iar alte probe privind conținutul acestor mesaje și scopul acestora nu au fost prezentate.

De către agentul constatator nu a fost ridicat și examinat telefonul mobil al contravenientului, despre care se pretinde că ar fi avut instalată aplicația „PSB" sau că aceasta ar fi acceptat primirea anumitor transferuri bănești din partea acestei instituții bancare din Federația Rusă.

Cu toate acestea, agentul constatator s-a limitat la prezentarea selectivă a copiilor documentelor expediate de către INSP al IGP către Inspectoratul de Poliție Cahul, atașate scrisorii, fără a întreprinde alte acțiuni în vederea administrării probelor.

Prin urmare, în cadrul examinării contestației, instanța de judecată s-a aflat în imposibilitatea de a stabili elementele esențiale ale cauzei care ar putea proba vinovăția Pazușchin Victor. Pentru confirmarea comiterii contravenției, la dosar nu există niciun element de fapt obținut în condițiile prevăzute de lege care să fi servit la constatarea existenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la stabilirea vinovăției ori la elucidarea tuturor circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei, conform art. 425 alin. (1) din Codul contravențional.

În susținerea acestei concluzii, instanța reține că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual, care beneficiază de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă numai în măsura în care este coroborat cu alte probe. Or, din analiza de mai sus rezultă că această prezumție a fost răsturnată prin lipsa, la dosarul cauzei contravenționale, a probelor administrate legal care să fi stat la baza constatării existenței contravenției, identificării făptuitorului și stabilirii vinovăției acestuia.

Corespunzător, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. Pazușchin Victor, instanța atestă că, în cauză, nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt descrise în procesul-verbal cu privire la contravenție și constatate de agentul constatator, prin probe certe, pertinente și de netăgăduit, astfel încât, în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, acționează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete și sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De aici rezultă că, la formularea acuzației contravenționale, agentul constatator nu a acumulat probe care să demonstreze că cet. Pazușchin Victor a primit mijloace financiare ce nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor și al referendumului republican constituțional din 2024, realizând astfel latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

În sensul enunțat, nu poate fi vorba despre răspundere contravențională în lipsa deplină a elementelor obiective și subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

În acest context, instanța de judecată reține că, în cazul în care Pazușchin Victor a contestat circumstanțele faptice constatate de agentul constatator, în lipsa unor dovezi care să susțină acuzația contravențională, instanța de judecată relevă că acuzația înaintată contravenientului poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu. Respectiv, în contextul art. 461 din

Codul contravențional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Conform dispoziției art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul dintre temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional, iar potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată va admite contestația depusă de cet. Pazușchin Victor, va anula decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546456 din 23 iunie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, și va înceta procesul contravențional din lipsa faptei contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), art. 448, art. 460 și, respectiv, art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația lui Pazușchin Victor.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale, emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 546456 din data de 23 iunie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul că lipsește fapta contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Alexei Rusacov**